

MITRALIS VALVE DISEASE

Mitralis Valve Disease (MVD) is een erfelijke hartklepafwijking, die o.a. regelmatig voorkomt bij de King Charles Spaniel, de Cavalier King Charles Spaniel en de Japan Chin; daarnaast komt het voor bij Dwergpoedels, Dwergschnauzers, Teckels, Terriers en Cocker Spaniels. Veelal bij kleine rassen dus.

Simpel gezegd bestaat het hart uit vier onderdelen, twee boezems (atrium) in de bovenste helft en twee kamers (ventriculum) in de onderste helft; er is een linker- en een rechter atrium alsmede een linker- en een rechter ventriculum; tussen atrium en ventriculum bevindt zich een klep (valve); aan de rechterzijde is dat de tricuspidklep, aan de linkerzijde de mitraalklep; deze kleppen moeten voorkomen dat er bloed terugstroomt van het ventriculum naar het atrium.

De kleppen behoren mooi rond van vorm te zijn en te blijven; in geval van MVD begint de mitraalklep van vorm te veranderen; deze wordt platter en dikker en zal daardoor op den duur minder goed sluiten, waardoor er bloed kan terugstromen in het atrium (regurgitatie); dit fenomeen doet zich bij Cavaliers en Kings vaak al op vrij jeugdige leeftijd voor. Teruglekkend bloed kan littekens veroorzaken op de wanden van het atrium, die daardoor kunnen verzwakken. De spieren die de kleppen controleren (cordae tendinae) kunnen ook verzwakken of zelfs afscheuren; dit kan acuut overlijden tot gevolg hebben.

De beste manier om te testen op MVD is door middel van een Echo Doppler; met een stethoscoop kan een hartruis ontdekt worden, maar als een hond geen hartruis heeft wil dat nog niet zeggen dat de mitraalklep perfect in orde is; dat kan alleen met een Echo Doppler worden vastgesteld. Er is een internationaal schema opgesteld met 6 gradaties; Graad 1 t/m Graad 6; veel honden zijn met een jaar of twee al Graad 1, maar dit kan jaren stabiel blijven; het kan echter ook binnen een jaar verergeren van Graad 1 naar Graad 3; honden met Graad 4 en hoger hebben meestal klinische verschijnselen, die zeer ernstig kunnen zijn. Mogelijke symptomen zijn:

- Vermoeidheid
- Gebrek aan eetlust
- Hoesten
- Hoog hartritme
- Zwakke pols
- Hijgen in meer of mindere mate
- Benauwdheid

Lagere gradaties geven vaak geen verschijnselen, maar dat wil dus niet zeggen dat er geen MVD aanwezig is.

Als MVD op jonge leeftijd wordt vastgesteld is de prognose meestal niet gunstig; een hond kan heel plotseling overlijden; bij de genoemde rassen is Graad 0 op de leeftijd van 6 jaar of ouder een zeldzaamheid; honden die dan nog Graad 1 zijn kunnen over het algemeen zonder problemen oud worden. Bij de Cavaliers is MVD doosoorzaak nummer 1.

Naast de Echo Doppler test is het belangrijk voor honden met MVD elk half jaar een bloed- en urinetest te laten uitvoeren, waarbij speciaal gelet wordt op ureum, creatinine en potassium.

De gebruikte medicatie bestaat in eerste instantie uit Fortekor/Benakor, later eventueel in combinatie met Prilactone; een teef die Fortekor gebruikt mag niet meer voor de fok ingezet worden; dit medicijn heeft een directe invloed op de embryo's en veroorzaakt misvormingen. Moet een hond die Fortekor gebruikt een narcose ondergaan, dan wordt aangeraden 48 uur van tevoren te stoppen met dit medicijn.

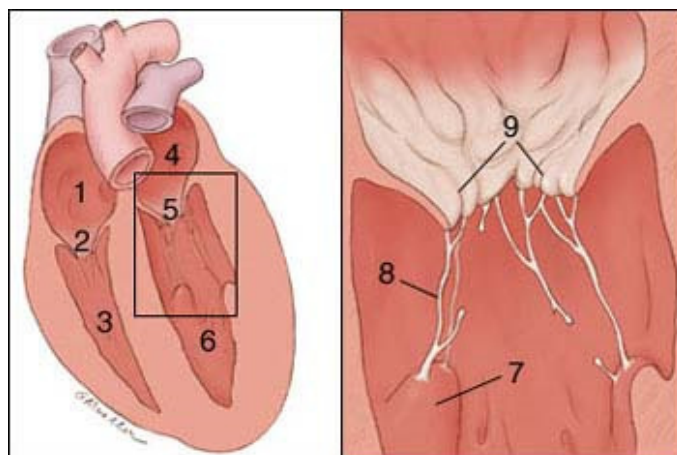
Om deze ziekte te bestrijden zijn twee dingen belangrijk: regelmatig een Echo Doppler laten uitvoeren (eens per twee jaar) en niet fokken met hele jonge honden; in Zweden zijn goede resultaten bereikt met het volgende fokschema: een teef van ca. drie jaar die maximaal Graad 1 is en waarvan de ouders een goed hart hadden in combinatie met een oudere reu (ca. 5-6 jaar), die bij voorkeur ook maximaal Graad 1 is. Oudere reuen zijn erg belangrijk in de strijd tegen MVD.

De Franse rasvereniging voor Cavaliers en Kings heeft een schema opgesteld welke gradatie op welke leeftijd acceptabel is voor de fok; de Pekingees-en-Dwergspanielclub heeft dit schema overgenomen.

De afdeling Cardiologie van de École Vétérinaire Maisons Alfort/Parijs doet al jaren intensief onderzoek naar deze hele vervelende ziekte; momenteel onderzoeken zij het hormoon pro BNP dat naar alle waarschijnlijkheid een belangrijke rol speelt bij het al dan niet optreden van MVD; het ziet er naar uit, dat hoe minder van dit hormoon van nature in een hond aanwezig is des te groter de kans dat hij of zij MVD zal krijgen. Hopelijk kan in de nabije toekomst een simpele bloedtest bepalen wat op dit gebied de vooruitzichten zijn.

Verklaring van de tekens bij het schema:

1. Right atrium
2. Right atrioventricular valve (tricuspid)
3. Right ventricle
4. Left atrium
5. Left atrioventricular valve (mitral)
6. Left ventricle
7. Papillary muscle
8. Chordae tendinae
9. Diseased mitral valve leaflets

Ankie v.d.Berg-Hage